Originalen NHM 11.
Fått av John Tveito

BAUN

Organ for Hjemmefronte

Nr. 5 legal tilvøreise.

Rjukan, lørdag 12. mai

Gunnar Bryde Syverstad.

Gunnar Syverstad er borte, fallen på sin post i de framste linjer her hjemme. Tanken er så uhyre smertefull. Den vil ikke riktig forlate en, fordi vi ikke riktig vil eller kan forstå det er sant. Det er tungt for oss å meddele dette til hustru og barn, foreldre og søsken og til alle dere som forstod hva han var verd for oss.

Det var en helstøpt kamp for landet han førte, Gunnar, og gjennom denne var det vi, hans kamerater, best lærte ham å kjenne. Hans smittende humør, hans freidige livsglede preget alltid kretsen ute. Han skaffet seg plass blant dem, og plass i deres hjerter, og den smerte som preget dem da dette sorgens budskap ble kjent, føltes dobbelt stor — fordi guttene trengte ham. Smerten kan ikke læges ved trøstende ord, det er lite å levere tilbake til slekt og venner. De kan bare lindres i heder om hans minne.

Det var så selvfølgelig at Gunnar satte kropp og sjel inn i kampen, så selvfølgelig at han aldri sparte seg — en ildsjel i arbeid som sport. Det samme trofaste tillitsforhold til over- og underordnet som skaffet ham hans framskutte og ansvarsfulle stilling på arbeidsplassen, var det som skaffet ham hans brede plass blant kameratene.

Hvem har glemt ham på idrettsplassen? Hvem har glemt hans innbitte seiersvilje når det gjaldt å vinne løpet? Og nå — den vilje til seier og kamp for land og folk? Han gikk aldri på akkord.

Og til dere som alltid stod hans hjerte nærmest — familie og barn. Vi vet han længtet etter dere, og savnet dere og hadde dere alltid framst i tanken. Ja, han hadde bare én tanke — det gjaldt å seire og å komme hjem. Det betydde så uendelig mye for ham.

Han fikk sin tanke oppfylt om enn i noe annen mening — han kom hjem — han falt på sin post.

Fred over Gunnars minne.

I løpet av torsdag ettermiddag kom det avdeling politi både landveien med biler og med tog til kring 1500 mann. Bilkolonnene kjørte inn på passerte der.

Major Leif Tronst

Major Leif Tronstad, sjefen for hjemm distrikt, falt på sin post i vår. Med ham har

Domprost Hygen tilbake i

EN

n på Rjukan.

1945

Telefon nr. 437

av det norske
Oslo, i alt om-
mangetorvet og
NTB-foto.

Thorleif Jensen.

Thorleif Jensen har mistet livet i kampen for Norge. Hans død er et stort og følelig tap for kamerater og medarbeidere, og det ble et merkbart savn og et hull i hjemmefrontens rekker her på stedet. Han tilhørte ungdommens beste garde. Med ungdommens glød og energi gikk han inn for sine oppgaver, og hans ytelser og resultater i denne lange og tunge kampen har vært av meget stor betydning. Med en ekte og sann forståelse av kampens betydning for vårt folks framtid, gikk han helt og fullt opp i Hjemmefrontens arbeid med utrettelig energi og oppriktig glede.

I sitt arbeid og sin fritid, i hverdag som helgedag, gikk han aldri sviktende inn for de oppgaver som måtte løses. Hans stilling var slik at han ofte arbeidet under vanskelige forhold. Men han mestret og overvant disse vanskeligheter. Alltid kunne hans medarbeidere være sikre på hans villighet til å hjelpe når de trengte det.

Thorleif Jensen tilhørte de yngre, han ble 25 år. Venner og kamerater satte ham meget høit, og de beklager dypt at han ikke får se resultatene av det [illegible] han deltok i med [illegible] interesse.

Vi retter ham en varm tak for godt vennskap og oppriktig kameratskap, og en takk for hans innsats i Hjemmefronten. Han kan stå som eksempel på en ekte ung nordmann. Han falt for sitt land.

Thorleif Jensen er død, men hans minne vil leve.

Døden kan flamme som horsmo.
Klarere enn vi ane for
hvert liv i dens kvite smerte:
det er de beste som der.

De slukt det livet de gikk fra.
De sparker i mørk mann.
På deres grav al al skriver:
De beste blir alltid igjen.

ud.

tyrkene i vårt
rt land mistet

og barn. Vi vet han longtet etter dere, og savnet dere og hadde dere alltid framst i tanken. Ja, han hadde bare én tanke — det gjaldt å seire og å komme hjem. Det betydde så usendelig mye for ham.

Han fikk sin tanke oppfylt om enn i noe annen mening — han kom hjem — han falt på sin post.

Ærefred over Gunnars minne.

Domprost Hygen tilbake i sin menighet.

Beveget gudstjeneste i Vår Frelses kirke.

Norges frihetsdag som Gud har skjenket oss, var de ord som domprosten i Oslo, Johs. Hygen, hilste sin store menighet med på Kristi Himmelfartsdag. Kirken har hatt hårde tider, men Kristi kirkes grunnvoll står evig og kan aldri brytes. Aldri har vel Vår Frelsers kirkes menighet opplevet en slik Kristi Himmelfartsdag som denne da de kunde ha sin gudstjeneste under det mektige inntrykket av fred og frihet for land og folk. Aldri har vel den gamle, ærverdige kirken vært fylt av en større og mer beveget forsamling. Lenge før gudstjenesten tok til, var alle plasser opptatt. På hver side av alteret stod norske flagg som vitnesbyrd om at en ny dag var begynt for Norges kirke.

Under sterk bevegelse kom domprost Hygen inn fra sakristiet og gikk opp til alteret. Sokneprest til Vår Frelsers menighet Johs. Dietrichson steg opp på talerstolen og rettet noen varme velkomstord til domprost Hygen.

Domprost Hygen innledet sin tale med en personlig hilsen til menighetens prester og hele menigheten og videre det norske folk. Han takket for den støtte han og alle de andre forviste og fangne prestene i landet har fått i den tunge tiden som nå er forbi. Vi feirer idag minnet om Guds seiersmakt, uttalte han bl. a. Vi minnes dagen da Gud viste sin guddommelighet og makt ved å ta sin sønn og vår frelser opp til seg. For vårt lille norske folk har Gud vist sin store nåde. Han har gitt oss frihet og fred igjen. Disse ordene, fred og frihet, synger i våre hjerter, og bølger av takknemlighet strømmer gjennom oss alle. Dette er vel den største dagen vi har opplevd og vår takknemlighet kjenner ingen grenser. Takken er først og fremst rettet til Gud fordi han lot oss slippe såpass bra gjennom tidens herjinger. Vår takk retter seg også til dem som vi tror har vært Guds redskap i landets kamp, til dem som hver på sin plass har ofret og gjort sin innsats. Vi tenker med ærbødighet og takk på vår Konge og Kronprins som i utlendighet har ledet våre rette myndigheter. Vi retter vår takk til Hjemmefrontens folk for det vanskelige, men fremragende arbeid de har ytet, ofte med livet som innsats. Vi tenker på

Resten på 2. side.

Skje tyskerne ikke er så vanskelig å ha med å gjøre.

Liberal politikk fra russisk side.

London (NTB): De russiske militærmyndigheter fører en liberal politikk i de tyske byene, melder Reuters korrespondent ved den russiske armé. Mange offiserer mener at tyskerne i grunnen ikke er så vanskelig å ha med å gjøre. Når all fascisme er utryddet, skulde det ikke væ- den tyske nasjon skulde bli et skikkelig folk.

I byene får tyskerne lov til å velge sine egne borgermestre som samarbeider med de russiske militærmyndigheter. Overalt er tyskerne satt inn i arbeidet for å rydde opp, slik at man igjen kan komme tilbake til nosnlunde nor-

I kapet av torsdag et politi både landover... kring 1500 mann. I paraderte der.

Maja

Major Leif T r o distrikt, falt på sin en av sine beste sann

Major Tronstad eksaminert som kje med innstilling — e er vanlig.

I 1931 tok han d professor samme ste

I 1941 måtte Tr var da en høyt anert råde og spesialist in ninnsets og de lette kasjoner kunde han fronten under rolige Norges frigjøring fr

Han fikk da ogs teter og industrier s På denne bakgrunn dem som kjente han helt og fullt inn for gjøring.

Men selv dette v aktiv natur, og en o den stimulerte ham

I stedet for å sit for å arbeide med ting Tronstad en dag ut i en vanskelig, men uh største krav til den s til denne sin egentlig hard trening i Englan

Hva major Tron vår sjef, kan bare de kraft ved hans inspire uten hensyn til å spar glød for å skape og b til seier, stod han kl personlighet — og vi

Tronstad fikk ikl stigrier. Vi fikk ikke

Han falt Det er det stolte Fred være med h

Biskopene gis strakt myndig

Den midlertidige kir (D. N. K.) har mottatt telegram fra den norsk ring i London:

Ved kgl. res. av 8. ma midlertidige kirkeledelse

kidag kom det avdelinger av det norske
ed biler og med tog til Oslo, i alt om-
lomsene kjørte inn på Youngstorvet og
NTB-foto.

Leif Tronstad.

t a d, sjefen for hjemmestyrkene i vårt
i vår. Med ham har vårt land mistet
g vi hadde ikke råd til å miste ham.
bare 42 år gammel. I 1927 ble han ut-
genier fra Norges Tekniske Høiskole
å ha brukt 1 år mindre enn hva som

ergraden ved N. T. H. og i 1936 ble han
are 33 år gammel.
ad reise fra landet — til England. Han
t fagmann på den tekniske kjemis om-
en meget viktig gren av denne, alumi-
ringens metallurgi. Med disse kvalifi-
rt en betydningsfull innsats langt bak
nold for den sak som lå ham på hjertet:
nsmenes åk.

n rekke smigrende tilbud fra universi-
i i Sverige som i England og Amerika.
tte det virke uhyre overraskende for
t han helt fra han forlot landet gikk
tiv militær innsats — for landets fri-

så i plan med ham selv. Han var en
gaves vanskelighet skremte ham ikke,
å yte sitt beste.
trygt og rolig borte i Amerika et sted
m hadde hans største interesse, hoppet
skjerm et sted i Norge for å ta fatt på
betydningsfull oppgave som stilte de
hadde tatt den på seg. Før han gikk
gjerning, hadde han gjennomgått en
g hadde avansert til major.
i betydde for oss, for vår front, som
s som i kameratelig samarbeid ble gitt
n og skaperevne. Alltid i forreste linje,
seg selv, og med sin utrettelige iver og
ge opp det som skulle bringe vårt folk
fast sammen med dem. En strålende
stolte av ham.
opplevd å bli møtt av jubelen fra sine
gjøre å hylde ham som den han var.
sin post her hjemme.
lskap som skal prege hans minne.

Døden kan fjernes som horsemo.
Klarere ser vi ofte før
hvert liv i dette kvite smerte:
det er de beste som dør.

De sluet det livet de gikk fra.
De spaker i sagt mann.
På deres grav skal skrives:
De beste blir alltid igjen.

Opprop til Norges idrets-menn og kvinner.

Den 13. september 1940 ble Norges Landsforbund for Idrett og Arbeidernes Idrettsforbund enig om samling av norsk idrett ved møte mellom de lovlige valgte tillitsmenn. Det interimstyre som var utpekt av de to forbund, begynte straks sitt arbeid med å organisere norsk idrett etter de retningslinjer som var trukket opp.

Imidlertid grep de nye makthavere inn og avsatte de valgte ledere og opløste idrettsorganisasjonene. Deretter proklamerte de sitt eget idrettsforbund og søkte å få idrettsungdommen med der. Da ble idrettsfronten skapt, og den ble den største og mest enige samling norsk ungdom har vært med i. Dens styrke og betydning har vist seg gjennom nesten 5 år. I disse år har interimstyret vært opprettholdt gjennom et arbeidsutvalg. Likeledes har det vært samarbeid mellom Særforbundet og A. I. F.s utvalg og også mellom idrettslagene.

Arbeidsutvalget vender seg nå til idrettsorganisasjonene med signalet til å gjenoppta sitt arbeid. I første omgang retter vi disse anmodninger:

1) **Til lagene:**

Lagene konstituerer seg og gjenopptar sin virksomhet snarest mulig. Alle lag melder seg til interimstyret i kretsen som vil bekjentgjøre sin adresse så snart det kan.

2) **Til distriktslag og A. I. F.s kretser:**

Formannen i interimstyret i kretsen melder sin adresse til Norges Idrettsforbund, helst telegrafisk. Er ikke formannen tilstede, må et av forbundets medlemmer melde seg.

3) **Til særforbundene og A.I.F.s utvalg:**

Formennene i særforbund og utvalg, eller en representant for dette, innkalles til møte. Dette møte holdes i Torggaten 2, Oslo, telefon 83370, den 12. mai 1945 kl. 13.

Ingen offisielle arrangementer før etter nærmere beskjed fra idrettsforbundet.

Norges Idrettsforbund.
Arbeidsutvalget.
Interimstyret.
Gunnulf Engar. Øystein Egeland.
Reidar Dahl. Knare Lie.

Stalin hilser Churchill.

Moskva (NTB): Moskva radio kringkastet idag følgende budskap fra marskalk Stalin til statsminister Churchill:

«Jeg henvender meg til Dem personlig, herr statsminister, såvel som til den britiske hær og det britiske folk og sender dere mine hjertelige lykkønskninger i vår felles fiende, den tyske imperialisme.

Denne historiske seier ble fullført ved de russiske, britiske og amerikanske arméer felles kamp for å befri Europa. Jeg uttrykker min tillit til at de vennskapelige forbindelser som våre land knyt-

ît-
ît.
deise
ende
sajer-

den
). N.

rådgivende organ. Landsplanen for fjerning av prester er godkjent. Biskopene gis fullmakt til å effektuere den. Biskopene gis også fullmakt til å konstituere i ledige stillinger og forutsettes å følge D. N. K.s landsplan. Provisorisk anordning av samme dag gir biskopene fullmakt til å sup-